

N:o 22.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående anslag till fullbordande af artillerietablissemnet i Östersund; gifven Stockholms slott den 30 december 1893.

Under återopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver landtförsvarsärenden för denna dag vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att medgifva,

att af reservationerna å anslaget till de värfvade garnisonstruppernas rekrytering och underhåll må till fullbordande af artillerietablissemnet i Östersund användas en summa af trehundratusen kronor.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse väl bevågen.

OSCAR.

Axel Rappe.

Utdrag af protokollet öfver landförsvarsärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen uti statsrådet å Stockholms slott den 30
december 1893.

Närvarande:

Hans excellens, herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens, herr ministern för utrikes ärendena, grefve LEWENHAUPT,
Statsråden: friherre VON ESSEN,
friherre ÅKERHIELM,
ÖSTERGREN,
GROLL,
WIKBLAD,
GILLJAM,
friherre RAPPE,
CHRISTERSON.

Chefen för landförsvarsdepartementet, statsrådet friherre Rappe föredrog
i underdånighet:

Departementschefen yttrade härefter:

»Såsom Eders Kongl. Maj:t täcktes erinra sig, föreslog Eders Kongl.
Maj:t i nådig proposition af den 20 sistlidne januari Riksdagen att med-
gifva, att af den för de s. k. gardestomterna inflytande köpesumma finge
användas, till utvidgning af kasernetablissemnet i Östersund 645,000
kronor, till uppförande af ett nytt kasernetablissemnet för Norrlands träng-
bataljon 355,000 kronor samt till erforderlig utvidgning af Svea ingenjör-
bataljons härvarande kasernetablissemnet 85,000 kronor, med rätt för Eders

Kongl. Maj:t att i mån af behof till anskaffande af nödiga inventarier för etablissementet i Östersund och för Norrlands trängbataljons kasernetablissemment anvisa möjligen uppstående öfverskott å de sålunda för nämnda byggnadsarbeten anslagna medel, äfvensom att vid bifall dertill bemyndiga Eders Kongl. Maj:t att intill ett belopp af 1,085,000 kronor utaf tillgängliga medel förskjuta hvad som för ifrågavarande ändamål kunde erfordras.

Jemlikt Riksdagens i ämnet aflåtna underdåniga skrifvelse den 2 sistlidne maj blef denna framställning, så vidt den afsåg anslag till utvidgning af Svea ingeniörbataljons härvarande kasernetablissemment, på det sätt af Riksdagen bifallen, att Riksdagen medgaf, att till erforderlig utvidgning af berörda etablissement finge af ifrågavarande köpesumma användas ett belopp af 70,000 kronor, hvaremot Riksdagen fann Eders Kongl. Maj:ts förslag om anvisande af medel till uppförande af ett kasernetablissemment för Norrlands trängbataljon icke för det dåvarande kunna bifallas.

Hvad åter angick utvidgningarne af etablissementet i Östersund, yttrade Riksdagen i hufvudsak följande:

Af samtliga de ifrågasatta byggnadsföretagen, hvilka enligt Riksdagens äsigt betingades af den utaf Riksdagen beslutade härorganisationen och den i sammanhang dermed Riksdagen förelagda och af Riksdagen utan anmärkning lemnade öfvergångsplanen, syntes den föreslagna utvidgningen af kasernetablissemmentet i Östersund för Norrlands artilleriregemente i synnerhet vara af omedelbar nödvändighet påkallad. Den af 1891 års Riksdag beslutade kasernbyggnaden derstädes, som då Riksdagens skrifvelse afläts ännu ej var afslutad, vore nemligen afsedd endast för 2 batterier, under det att enligt öfvergångsplanen för nämnda regemente kasernutrymme under år 1894 borde beredas för ytterligare 17 underofficerare, 7 spel, 300 menige samt 6 egna, 112 stam- och 84 legda hästar; och då öfvervinnerliga svårigheter torde möta att å en så stor truppstyrka bereda inqvartering i Östersund, hvilket i alla händelser komme att medföra afsevärda kostnader, ansåge sig Riksdagen böra fatta beslut om vidtagande af ifrågavarande kasernutvidgning. Med hänsyn till, bland annat, att byggnadsställningar, maskiner, redskap m. m., redan funnes å platsen, antoge emellertid Riksdagen, att kostnaderna derför, som af arméförvaltningen beräknats till 645,000 kronor, skulle kunna nedbringas till 600,000 kronor. Deremot funne Riksdagen hela det belopp 670,000 kronor, hvilket, då kostnaden för utvidgningarna å Svea ingeniörbataljons härvarande kasernetablissemment jemväl medräknades, Riksdagen vore benägen då anvisa för de ifrågasatta kasernbyggnaderna, icke böra anvisas å köpesumman för de s. k. gardestomterna. Försäljningen deraf syntes ej

så fortgå, att en dylik utväg vore att tillstyrka. Riksdagen, som vunnit upplysning, att reservationerna å anslaget till värfvade arméns rekrytering och aflöning, efter afdrag af 300,000 kronor, som af nämnda reservationer år 1891 anvisats för uppförande af kasernetablissemnetet i Östersund för en artilleridivision, för det dåvarande uppginge till 490,000 kronor, ansåge därför, att af dessa reservationer ett belopp af 300,000 kronor borde för utvidgningen af kasernetablissemnetet i Östersund användas; och förmälde sig Riksdagen förvänta, att då framställning i ämnet icke föreläge och Riksdagen följaktligen saknade anledning derutinnan fatta beslut, Eders Kongl. Maj:t skulle i vederbörlig ordning derom väcka förslag.

På grund häraf förklarade Riksdagen, hvad anginge kasernetablissemnetet i Östersund, sig medgifva, att för erforderlig utvidgning deraf finge, under vilkor att kostnaderna för berörda utvidgning kunde nedbringas till 600,000 kronor, af den för de så kallade gardestomterna inflytande köpesumma användas ett belopp af 300,000 kronor samt att Eders Kongl. Maj:t skulle ega att i mån af behof till anskaffande af nödiga inventarier för nämnda etablissement anvisa möjligen uppstående öfverskott å de medel, som sålunda blifvit för nämnda byggnadsarbete jemte utvidgningen af Svea ingenjörbataljons härvarande kasernetablissemnetet anslagna. Och bemyndigade Riksdagen dessutom Eders Kongl. Maj:t att intill ett belopp af 370,000 kronor utaf tillgängliga medel förskjuta hvad som för omförmälda ändamål kunde erfordras.

Som Eders Kongl. Maj:t behagade finna, har alltså Riksdagen bestämdt uttalat sig för nödvändigheten af den ifrågasatta utvidgningen utaf kasernetablissemnetet i Östersund, men på samma gång dels såsom vilkor för anslagens beviljande stadgat, att kostnaden därför begränsas till 600,000 kronor och dels häraf för närvarande endast anvisat 300,000 kronor.

Hvad angår frågan om kostnadens begränsning till det af Riksdagen angifna belopp framgår af chefens för fortifikationen den 9 sistlidne september aflåtna och den 20 derpå följande oktober inför Eders Kongl. Maj:t föredragna skrifvelse i ämnet, att den förnyade beräkning öfver kostnadssumman, som nämnda chef med skrifvelsen framlagt och som jemväl den slutar å en summa af 645,000 kronor, är grundad på de pris, som nuvarande entreprenörer betingat sig för uppförande af under arbete varande byggnader vid etablissementet, och att, då dessa entreprenörers anbud var det lägsta bland elfva antagliga sådana, endast föga sannolikhet förefinnes, att samtliga de ifrågasatta byggnaderna och inrättningarna skola i det af chefen för fortifikationen förutsatta skick kunna åstadkommas för den af

Riksdagen såsom maximum bestämda kostnadssumma. I nådigt bref sistnämnda dag har Eders Kongl. Maj:t också, uppå förslag af chefen för fortifikationen och sedan generalfälttygmästaren och chefen för artilleriet samt vederbörande regementschef yttrat sig i ämnet, för kostnadernas nedbringande funnit godt i nåder stadga dels, att underofficersbyggnaden skall uppföras af trä och dels att, derest nämnda kostnadssumma 600,000 kronor visar sig icke förslå till samtliga föreslagna byggnadsarbeten, uppförande af förråd för 2 infanteriammunitionskolonner och 1 reservbatteri äfvensom af inhägnad tills vidare icke må ifrågakomma.

Beträffande åter den af Riksdagen angifna utväg för anskaffande af det belopp 300,000 kronor, som för etablissemmentets iordningställande ännu erfordras, har jag så mycket mindre något att deremot erinra, som jag sjelf varit betänkt att något längre fram under tiden för öfvergången till den förbättrade härordningen hos Eders Kongl. Maj:t hemställa, att de reservationer, som så småningom samlat sig å anslaget till de värfvade truppersnas rekrytering och aflöning måtte få användas till bestridande af kostnaderna för de flera kasernbyggnader, som erfordras. Nämnda reservationer, hvilka vid 1892 års utgång uppgingo till 690,244 kronor 79 öre och som, enligt hvad arméförvaltningen meddelat, vid innevarande års slut, sedan derifrån anvisats hela det vid 1891 års riksdag för kasernbyggnaden i Östersund anslagna belopp, kunna antagas skola belöpa sig till 480,000 kronor i rundt tal, bilda visserligen, på sätt min företrädare i sitt anförande till statsrådsprotokollet för den 5 april 1889 i den då föredragna frågan om anslag till nämnda kasernetablissemment påpekade, den säkraste garantien för att de värfvade trupperna alltid skola kunna hållas kompletta; men då en mera allmän förhöjning af det värfvade manskapets aflöningsförmåner numera svårigen torde kunna ifrågasättas, utan att Riksdagens medverkan dertill äskas, och vidare i de beräkningar rörande kostnaden för de vid 1892 års urtima riksdag nytillkomna nya truppförbanden, som ligga till grund för Riksdagens beslut i ämnet, erforderlig manskapsaflöning i sin helhet är upptagen, lär endast undantagsvis kunna inträffa, att de medel, som år efter år i den ordinarie budgeten ställas till krigsstyrelsens förfogande för bestridande af aflöningen åt det värfvade manskapet, visa sig icke förslå för sitt ändamål och att af sådan anledning nu ifrågavarande reservationer behöfva tillgripas. Jag finner alltså någon betänklighet icke böra råda att, på sätt Riksdagen ifrågasatt, af dessa reservationer nu använda 300,000 kronor till kasernetablissemmentet i Östersund. Då, såsom jag redan upplyst, mera nämnda reservationer vid innevarande års slut torde komma att uppgå till

480,000 kronor, skulle alltså, äfven om derifrån toges nyssberörda belopp 300,000 kronor ändock komma att såsom reservation under anslaget kvarstå en summa af 180,000 kronor.

Jag hemställer sålunda, att Eders Kongl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen att medgifva, att af reservationerna å anslaget till de värfvade garnisons-truppernas rekrytering och underhåll må till fullbordande af artillerietablissemnet i Östersund få användas en summa af 300,000 kronor.

Hans Maj:t Konungen behagade besluta i enlighet med denna hemställan, i hvilken statsrådets öfriga ledamöter instämde; och skulle nådig proposition af den lydelse, bilagan till detta protokoll närmare angifver, till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo

Eugène Peyron.

OSCAR.